

2. Šaj? liet? *Hoge Raad der Nederlanden* [N?derlandes Augst?k? tiesa] (N?derlande) ar savu pirmo Tiesai uzdoto jaut?jumu v?las noskaidrot, k?das tiesisk?s sekas rodas saist?b? ar muitas par?du, p?rk?pumiem attiec?b? uz pre?u nov?lotu uzr?d?šanu (4) galam?r?a muitas iest?d?, kuri pie?auti ?r?j? tranz?ta laik?, saska?? ar Muitas kodeksu, it ?paši t? 203. pantu (saist?b? ar iz?emšanu no muitas uzraudz?bas) un 204. pantu (saist?b? ar muitas proced?ras ?stenošanas nosac?jumu neiev?rošanu). Vispirms v?los nor?d?t, ka ?stenošanas regulas 859. pant? ir paredz?ti noteikti "attaisnojami" apst?k?i, kuros no Muitas kodeksa 204. panta izrietoš? pien?kuma neizpilde, kas nav min?t? kodeksa 203. pant? paredz?t? iz?emšana, nerada muitas par?du.

3. Gad?jum?, ja b?tu piem?rojams Muitas kodeksa 204. pants, iesniedz?jtiesa uzdod otro jaut?jumu par Sest?s direkt?vas 77/388/EEK (5) interpret?ciju, tostarp par past?vošo saist?bu starp muitas par?da un PVN par?da rašanos, un it ?paši par jaut?jumu, vai t?dos apst?k?os k? pamatliet? PVN ir j?maks? par importu, kad uzr?d?šanas termi?a p?rsniegšanas d?? muitas par?ds ir radies saska?? ar Muitas kodeksa 204. pantu.

II – Atbilstoš?s ties?bu normas

A – Savien?bas ties?bas

1) ?r?j? tranz?ta proced?ra

4. Attiec?b? uz ?r?jo tranz?ta proced?ru Muitas kodeksa 91., 92. un 96. pant? ir attiec?gi paredz?ta t? defin?cija, m?r?is un galven? atbild?g?, kas ir min?t?s proced?ras izmantot?js, pien?kumi.

5. ?stenošanas regulas 356. pants attiecas uz termi?u, k?d? preces j?uzr?da galam?r?a muitas iest?d?. T? 3. punkts attiecas uz nov?lotu pre?u uzr?d?šanu un taj? ir paredz?ts:

“Ja preces uzr?da galam?r?a muitas iest?d? p?c nos?t?t?ja muitas iest?des noteikt? termi?a beig?m un ja termi?š nav iev?rots t?du apst?k?u d??, ko pien?c?gi paskaidro galam?r?a muitas iest?dei un ko nevar pied?v?t p?rvad?t?jam vai princip?lam [galvenajam atbild?gajam], tad uzskata, ka p?d?jais ir iek??vies paredz?taj? termi??”

2) Muitas par?da rašanās

6. Saska?? ar Muitas kodeksa 203. pantu muitas par?ds rodas, ja preces ir iz?emtas no muitas uzraudz?bas. Savuk?rt, piem?rojot Muitas kodeksa 204. panta 1. punkta a) apakšpunktu, muitas par?ds rodas gad?jum?, ja nav izpild?ts viens no pien?kumiem, kas izriet to muitas proced?ras, kur? preces tikušas nodotas, izmantošanas.

7. Ar ?stenošanas regulas 859. pantu tiek papildin?ts min?tais 204. pants, defin?jot t?du pien?kumu neizpildi, kurai nav faktiskas sekas uz muitas proced?ras pareizu ?stenošanu Muitas kodeksa 204. panta 1. punkta izpratn?. Šim nol?kam tiek pras?ts, lai pien?kumu neizpilde neb?tu uzskat?ma par pre?u iz?emšanas no muitas uzraudz?bas m??in?jumu, lai š? pien?kumu neizpilde neb?tu saist?ta ar ieinteres?t?s personas ac?mredzamu nev?r?bu un lai visas nepieciešam?s formalit?tes, lai labotu pre?u situ?ciju, b?tu izpild?tas *a posteriori*. Min?t? 859. panta 2. punkts ir formul?ts š?di:

“[..]

2) t?du pre?u gad?jum?, kas atrodas k?d? tranz?ta proced?r?, ja neizpilda k?du no pien?kumiem, ko uzliek š?s proced?ras izmantošana, ja ir izpild?ti š?di nosac?jumi:

- a) preces, kas atrodas k?d? proced?r?, neskartas faktiski uzr?d?ja galam?r?a muitas iest?d?;
- b) galam?r?a muitas iest?de var?ja p?rliecin?ties par pre?u nodošanu muitas noteikumos atz?tai izmantošanai vai par to ievietošanu pagaidu glab?šan? tranz?ta darb?bas beig?s;
- c) ja nav iev?rots 356. pant? paredz?tais termi?š un min?t? panta 3. punkts nav piem?rojams, preces tom?r ir uzr?d?tas sa??m?j? muitas iest?d? sapr?t?g? laika period?.”

8. Atbilstoši ?stenošanas regulas 860. pantam “muitas dienesti uzskata, ka ir radies [Muitas]

kodeksa 204. panta 1. punktā minētais muitas parāds, ja vien persona, kura būtu parādnieks, nepierāda, ka ir izpildīti 859. pantā uzskaitītie nosacījumi”.

– Par PVN

9. Saskaņā ar Sestās direktīvas 2. panta 2. punktu par preču ieviešanu ir jāmaksā PVN.

10. Saskaņā ar Sestās direktīvas 7. panta 1. punkta a) apakšpunktu “preču imports” nozīmē “tādu preču ieviešanu Kopienā, kas neatbilst Eiropas Ekonomikas kopienas dibināšanas līguma 9. un 10. pantā izklāstītajiem nosacījumiem [...]” (6). Atbilstoši minētā panta 2. punktam preču importēšanas vieta ir dalībvalsts, kuras teritorijā preces atrodas, kad tās ievieš Kopienā.

11. Saskaņā ar minētās direktīvas 7. panta 3. punktu:

“Neatkarīgi no 2. punkta, ja, ieviedot Kopienā preces, kas minētas 1. punkta a) apakšpunktā, uz tām attiecas kāds no 16. panta 1. punkta B daļas a), b), c) un d) apakšpunktu minētajiem režīmiem, pagaidu importa režīms ar pilnīgu atbrīvojumu no ieviešanas nodokļa vai tās tranzīta režīms, šādu preču importa vieta ir dalībvalsts, kuras teritorijā uz tām beidz attiekties šie režīmi.

Tāpat, ja uz precēm, kas minētas 1. punkta b) apakšpunktā, ieviedot Kopienā, attiecas kāda no procedūru, kas minētas 33.a panta 1. punkta b) vai c) apakšpunktā, importēšanas vieta ir dalībvalsts, kuras teritorijā šo procedūru beidz piemērot.”

12. Sestās direktīvas 10. panta 3. punktā ir paredzēts, ka nodokļus var uzlikt un sākt iekasēt no brīža, kad preces ir ievestas. Ja, ieviedot Kopienā, uz precēm attiecas viens no pasākumiem, kas minēti šīs direktīvas 7. panta 3. punktā, darbībā, par kuru jāmaksā nodokļi, notiek un nodokļus var sākt iekasēt tikai tad, ja uz precēm vairs neattiecas šīs procedūras.

13. Sestās direktīvas 16. pantā paredzēti nosacījumi un kārtība, saskaņā ar kuru dalībvalstīm ir tiesības paredzēt pašus atbrīvojumus no nodokļa, kas saistīti ar starptautisko preču transportu.

B – *Nīderlandes tiesības*

14. 1968. gada 28. jūnija Likuma par apgrozījuma nodokli (*Wet op de omzetbelasting*), redakcijā, kas piemērojama pamatlīmei (7), 1. panta d) punktā ir paredzēts, ka nodoklis, kurš nodēvēts par “apgrozījuma nodokli”, tiek iekasēts par preču ieviešanu.

15. Minētā likuma 18. panta 1. punkta c) apakšpunktā ir noteikts, ka ar “preču importu” saprot muitas procedūras Nīderlandē pabeigšanu vai preču izvešanu no muitas procedūras Nīderlandē. Saskaņā ar minētā panta 3. punktu preču ieviešana Nīderlandē 1. punkta a) un b) apakšpunkta izpratnē nav uzskatāma par importu, ja runa ir par precēm, attiecībā uz kurām piemērojama muitas procedūra vai kuras pēc to ieviešanas Nīderlandē tikušas nodotas muitas procedūrā. Muitas procedūras Nīderlandē izbeigšana ar netiek uzskatīta par līdzvērtīgu importam, kad tai seko citas muitas procedūras piemērošana.

III – Pamatlīeta, prejudiciālie jautājumi un tiesvedība Tiesā

16. 2005. gada 26. oktobrī X BV (turpmāk tekstā – “X”) elektroniski deklarēja dīzeļa motora (turpmāk tekstā – “motors”) nodošanu Kopienas tirdzniecības muitas procedūrā (8). D BV (turpmāk tekstā – “D”) deklarācijā tika norādīta kā motora saņēmēja. Motora uzrādīšanas galamērķa muitas iestādei galīgais termiņš bija noteikts 2005. gada 28. oktobris.

17. D p?rst?vis min?taj? muitas iest?d? motoru uzr?d?ja 2005. gada 14. novembr? (9) jeb 17 dienas p?c termi?a beig?m. Vi?š D v?rd? deklar?ja motora nodošanu cit? muitas proced?r?, proti, ievēšanas p?rstr?dei muitas proced?r?. Uzr?d?šanas termi?a p?rsniegšanas iemesls nav zin?ms (10).

18. Galam?r?a muitas iest?de konstat?ja, ka Kopienas ?r?j? tranz?ta muitas proced?ra nav tikusi pabeigta pareizi. Inspektors, kas ir nos?t?t?ja muitas iest?des kompetentais muitas dienests, v?l?k dar?ja zin?mu X, ka š? iest?de nebija sa??musi elektronisk?s inform?cijas nos?t?šanas vai atgriešanas kopiju, kas nepieciešama pazi?ojum? par nodošanu min?taj? proced?r?. Tas X deva iesp?ju sniegt pier?d?jumus par to, ka muitas proced?ra tom?r bija pabeigta tiesiski atbilstoši. X nenor?d?ja uz jauniem paskaidrojošiem apst?k?iem.

19. Inspektors secin?ja, ka galam?r?a muitas iest?d? motors netika uzr?d?ts atbilstoši ties?bu aktiem un ka š? iemesla d?? motors tika iz?emts no muitas uzraudz?bas Muitas kodeksa 203. panta 1. punkta izpratn?. Pamatojoties uz min?to, vi?š l?dza X par motoru samaks?t muitas nodok?us un apgroz?juma nodokli. Vi?š noraid?ja X iesniegto atmaks?šanas pieteikumu. Sa??mis s?dz?bu par šo l?mumu, inspektors tom?r patur?ja to sp?k?.

20. X par inspektora l?mumu c?la pras?bu *Rechtbank te Haarlem* [H?rlemas pirm?s instances ties?]. T? nosprieda, ka vien?gi termi?a p?rsniegšana nevar izrais?t Muitas kodeksa 203. panta piem?rojam?bu, un, pamatojoties uz Muitas kodeksa 204. pantu, *Rechtbank te Haarlem* uzskat?ja, ka ?stenošanas regulas 859. pant? paredz?tie nosac?jumi ir tikuši izpild?ti. L?dz ar to š? tiesa atzina pras?bu par pamatotu un l?dza inspektoru atl?dzin?t samaks?t?s muitas nodok?u un apgroz?juma nodok?a summas. Turpm?k inspektors par šo spriedumu *Gerechtshof te Amsterdam* [Amsterdamas Apel?cijas tiesa] iesniedza apel?cijas s?dz?bu, kas tika noraid?ta. Visbeidzot Finanšu ministrija iesniedza kas?cijas s?dz?bu *Hoge Raad der Nederlanden* [N?derlandes Augst?kaj? ties?], kura 2012. gada 12. oktobr? nol?ma aptur?t tiesved?bu un uzdot Tiesai š?dus prejudici?lus jaut?jumus:

“1) a) Vai [Muitas kodeksa] 203. un 204. pants, lasot to kopsakar? ar [?stenošanas regulas] 859. pantu, it ?paši t? 2. punkta c) apakšpunktu, ir j?interpret? t?d?j?di, ka atbilstoši [?stenošanas regulas] 356. panta 1) punktam noteikt? tranz?ta termi?a p?rsniegšana (pati par sevi) nerada muitas par?du par iz?emšanu no muitas uzraudz?bas [Muitas kodeksa] 203. panta izpratn?, bet gan muitas par?du, pamatojoties uz [Muitas kodeksa] 204. pantu?

b) Vai apstiprinošai atbildei uz pirm? jaut?juma a) da?u ir nepieciešams, lai ieinteres?t?s personas muitas iest?d?m iesniedz inform?ciju par termi?a p?rsniegšanas iemesliem, vai vismaz paskaidro muitas iest?d?m, kur preces atrad?s laikposm? starp atbilstoši [?stenošanas regulas] 356. panta 1) punktam noteikto tranz?ta termi?u un faktisk?s uzr?d?šanas br?di galam?r?a muitas iest?d??

2) Vai [Sest? direkt?va], it ?paši š?s direkt?vas 7. pants, ir j?interpret? t?d?j?di, ka PVN ir j?maks?, ja muitas par?ds rodas vien?gi, pamatojoties uz [Muitas kodeksa] 204. pantu?”

21. Rakstveida apsv?rumus iesniedza X, N?derlandes, ?ehijas Republikas (kuras rakstveida apsv?rumi attiec?s tikai uz pirmo jaut?jumu) un Grie?ijas vald?bas, k? ar? Eiropas Komisija. N?derlandes vald?ba un Komisija tika p?rst?v?tas 2013. gada 6. novembr? notikušaj? tiesas s?d?.

IV – Anal?ze

A – Tiesābu norma, kas regulē muitas parāda rašanos ārējā tranzīta procedurā piemērojamo termiņa pārkāpšanas gadījumā?

1) Ievada apsvērumi

22. Ar pirmo prejudiciālo jautājuma pirmo daļu iesniedzējtiesa būtībā vēlas noskaidrot, vai saistībā ar Kopienas ārējā tranzīta muitas procedūru piemērojamo tranzīta termiņa pārkāpšana izraisa muitas parādu saskaņā ar Muitas kodeksa 203. pantu vai saskaņā ar šā paša kodeksa 204. pantu.

23. Nīderlandes valdība uzskata, ka ievadmuitas parāds rodas saskaņā ar Muitas kodeksa 203. pantu izņemšanas no muitas uzraudzības dēļ, ja prece, kas nodota Kopienas ārējā tranzīta muitas procedūrā, nav tranzīta termiņā uzrādīta galamērķa muitas iestādē, ja vien atbilstoši šenošanas regulas 356. panta 3. punktam galvenais atbildīgais sniedz pierādījumus par to, ka termiņa pārsniegšana nav piedāvājama ne viņam pašam, ne pārvadītājam. Nīderlandes valdība tālāk uzskata, ka Muitas kodeksa 204. pants nav jāņem vērā.

24. Savukārt pārējie lietas dalībnieki uzskata, ka ir piemērojams Muitas kodeksa 204. pants. Komisija precīzē, ka precēm, kurām nav Kopienas izcelsme, pienākuma tās uzrādīt galamērķa muitas iestādē paredzētajā termiņā neievērošana attiecībā uz šo precēm rada muitas parādu, pamatojoties uz Muitas kodeksa 204. pantu, izņemot gadījumu, ja šā pienākuma neizpilde "nav būtiski iespaidojusi attiecīgās pagaidu glabāšanas vai muitas procedūras pareizu norisi", piemērojot šenošanas regulas 859. panta 2. punkta a) apakšpunktā noteiktos nosacījumus. Ēhijas Republikas valdība piebilst, ka minētās regulas 203. pants tomēr ir piemērojams ar nosacījumu, ka tiek konstatēti citi apstākļi, kas pierāda, ka attiecībā uz precēm ir tikušas veiktas tādās darbības, kas liedz galamērķa muitas iestādei pienācīgā veidā veikt savu pārbaudi.

25. Tālāk izklāstīto iemeslu dēļ uzskatu, ka šajā lietā ir jāpiemēro Muitas kodeksa 204. pants.

26. Vispirms vēlos atgādināt, ka ievadmuitas parāds var rasties kā attiecīgās muitas procedūras noteikumu pareizas piemērošanas sekas vai arī kā pārkāpuma rezultāts. Šā lieta attiecas uz šo otro pieņēmumu. Proti, Savienības muitas tiesības ir balstītas uz netiešu principu, saskaņā ar kuru preču ieviešana Savienības muitas teritorijā izraisa objektīvu pienākumu maksāt muitas nodokli, izņemot neuzlikšanas procedūras piemērošanu. Tādējādi muitas parāds var rasties gan likumīgas, gan nelikumīgas ieviešanas gadījumā, ciktāl preces uz laiku vai galīgi netiek atbrīvotas no nodokļa (11).

27. Tomēr, kā Tiesa precīzējusi spriedumā lietā *Döhler Neuenkirchen* (12), "muitas parāda rašanās nav [...] sankcijas rakstura, bet ir uzskatāma par sekām, kuras iestājas, neizpildot ieviešanas pārstrādei neuzlikšanas režīmu priekšrocības iegūšanai nepieciešamos nosacījumus. Šai procedurā ir raksturīga nosacītas priekšrocības piešķiršana, kas nevar notikt, ja netiek izpildīti ar to saistītie nosacījumi, kuru dēļ neuzlikšanas režīmu nevar piemērot un līdz ar to ir pamats piemērot muitas nodokli". Vēlos piebilst, ka gan ārējā tranzīta procedūra, gan ieviešanas pārstrādei procedūra ir muitas nodokļa neuzlikšanas sistēmas, kuras ir uzskatāmas par izņēmuma pasākumiem, lai atvieglotu atsevišķu ekonomisko aktivitāšu norisi (13).

2) Ārējais tranzīts: trās iespējamie gadījumi

28. Ir jāparedz trās iespējamie gadījumi, kas var rasties saistībā ar ārējo tranzītu. Šā pamatinformācija ļauj labāk izprast ar pirmo iesniedzējtiesas uzdoto jautājumu izvirzītās problēmas.

29. Pirmais iespējams gadījums ir tas, kur? ?r?j? tranz?ta proced?ra piln?b? norit atbilstoši Savien?bas ties?b?m, tostarp, kad prece galam?r?a muitas iest?d? ir uzr?d?ta noteiktaj? termi??. ?r?j? tranz?ta proced?ra beidzas, un proced?ra v?l?k tiek dz?sta. Š?d? gad?jum? nek?ds muitas par?ds nerodas.

30. Otrais gad?jums ir tas, kur? ?r?j? tranz?ta proced?ra notiek pareizi, iz?emot to, ka preces galam?r?a muitas iest?d? uzr?d?tas p?c termi?a beig?m. Tom?r atbilstoši ?stenošanas regulas 356. panta 3. punktam, ja ir noteikts, ka “termi?š nav iev?rots t?du apst?k?u d??, ko pien?c?gi paskaidro galam?r?a muitas iest?dei un ko *nevar pied?v?t* p?rvad?t?jam vai galvenajam atbild?gajam, tad uzskata, ka p?d?jais ir iek??vies paredz?taj? termi??” (14). Ja tas t? ir, ?r?j? tranz?ta proced?ra beidzas parast? k?rt?b?, min?t? proced?ra v?l?k tiek dz?sta un muitas par?ds t?pat nerodas.

31. Trešais gad?jums ir t?ds, kur? ?r?j? tranz?ta proced?rai noteiktais termi?š nav iev?rots un galam?r?a muitas iest?d? nav sniegti pien?c?gi paskaidrojumi. Citiem v?rdiem sakot, termi?a neiev?rošana tiek pied?v?ta p?rvad?t?jam vai galvenajam atbild?gajam. Š?d? gad?jum? ?r?j?s tranz?ta proced?ras piem?rošanai noteiktie nosac?jumi t?gad nav iev?roti un nevar atsaukties uz ?stenošanas regulas 356. panta 3. punktu, t?d?? ?r?j? tranz?ta proced?ra nebeidzas parast? k?rt?b? un min?t? proced?ra nevar tikt dz?sta.

32. Attiec?b? uz otro gad?jumu ?stenošanas regulas 356. panta 3. punkt? ir noteikti vair?ki nosac?jumi. Pirmk?rt, ir skaidrs, ka persona, kas attiec?gaj? gad?jum? galu gal? ir atbild?ga par pras?to paskaidrojumu sniegšanu, ir galvenais atbild?gais (15). Otrk?rt un katr? zi??, pre?u uzr?d?šanas galam?r?a muitas iest?d? termi?a neiev?rošanai ir j?notiek t?du apst?k?u d??, “kas nav pied?v?jami p?rvad?t?jam vai galvenajam atbild?gajam”, proti, runai ir j?b?t par notikumiem, kuri ir ?rpus p?rvad?t?ja vai galven? atbild?g? kontroles.

33. Komisijas izstr?d?taj? Tranz?ta rokasgr?mat? [*Manuel de Transit*] ir sniegti v?rt?gi piem?ri pier?d?šanas jom? (16). Visi šie piem?ri attiecas uz laika zi?? ierobežot?m un parasti ?slaic?g?m situ?cij?m. Liel?kaj? da?? gad?jumu runa ir par stund?m, pat vair?k?m dien?m. Pamatliet? valsts tiesai ir j?p?rbauda, vai ?stenošanas regulas 356. punkta 3. punkts var tikt piem?rots, bet, ?emot v?r? termi?a p?rsniegšanas ilgumu, un, ja ir konstat?ts, ka neviens pien?c?gs paskaidrojums nav sniegts, manupr?t, ir j?izsl?dz min?t? panta piem?rošana (17).

34. Trešaj? gad?jum? rodas jaut?jums par to, vai runa ir par “viena no pien?kumiem, kurš izriet no muitas proced?ras, kur? preces tikušas nodotas [...], izmantošanas attiec?b? uz prec?m, kuras apliekamas ar ievēdmuitas nodokli, neizpilde”, kas rada ievēdmuitas nodok?a par?du saska?? ar Muitas kodeksa 204. panta 1. punkta a) apakšpunktu, vai ir j?piem?ro min?t? kodeksa 203. panta 1. punkts, kurš attiecas uz “ar ievēdmuitas nodokli apliekamo pre?u iz?emšanas no muitas uzraudz?bas”.

3) Par saist?bu starp Muitas kodeksa 203. un 204. pantu

35. Ar pirmo prejudici?lo jaut?jumu, lai šaj? liet? noteiktu muitas par?da juridisko pamatu, b?t?b? ir izvirz?ts jaut?jums attiec?gi par Muitas kodeksa 203. un 204. panta piem?rošanas jomu robežu noteikšanu. N?derlandes vald?ba apgalvo, ka nezin?ma pre?u atrašan?s vieta 17 dienu laik? ir uzskat?ma par iz?emšanu [no muitas uzraudz?bas], t?d?? b?tu j?piem?ro Muitas kodeksa 203. pants.

36. No pirm? acu uzmetiena nav viegli noteikt šo abu pantu attiec?go piem?rošanas jomu robežas. Tiesas judikat?ras ieguld?jums ir bijis izš?irošs (18). Proti, Tiesa uzsv?ra, ka Muitas kodeksa 203. un 204. pantam ir atš?ir?gas piem?rošanas jomas, jo pirmais no tiem attiecas uz

r?c?bu, kuras rezult?ts ir pre?u "iz?emšana" no muitas uzraudz?bas, un otr? priekšmets ir "pien?kumu un nosac?jumu" saist?b? ar daž?d?m muitas proced?r?m "neizpilde" (19).

37. Lai noteiktu, pamatojoties uz kuru no šiem abiem pantiem ir radies ievedmuitas par?ds, vispirms ir j?noskaidro, vai konkr?tie fakti ir uzskat?mi par iz?emšanu no muitas uzraudz?bas saska?? ar Muitas kodeksa 203. panta 1. punktu. Vien?gi, ja atbilde uz šo jaut?jumu ir negat?va, var tikt piem?rots Muitas kodeksa 204. pants (20).

38. It ?paši attiec?b? uz Muitas kodeksa 203. panta 1. punkt? paredz?to iz?emšanas no muitas uzraudz?bas j?dzienu ir j?atg?dina, ka atbilstoši Tiesas judikat?rai šis j?dziens ir j?saprot k? t?ds, kur? ietverta ikviena darb?ba vai bezdarb?ba, kura kaut vai ?slaic?gi trauc? kompetentajam muitas dienestam piek??t precei, kurai ir piem?rojama muitas uzraudz?ba, un veikt muitu reglament?jošos ties?bu aktos paredz?t?s p?rbaudes (21).

39. Tiesas spriedumos, kuros ir interpret?ts iz?emšanas no muitas uzraudz?bas j?dziens, nodok?u neuzlikšanas proced?r?, proti, noliktav?, tranz?t? vai pagaidu noliktav?, deklar?to pre?u z?dz?ba tiek uzskat?ta par diezgan b?tisku kategoriju (22). Š?d? gad?jum? Tiesa, š?iet, balst?s uz premisu, saska?? ar kuru z?dz?bas d?? preces non?k Savien?bas ekonomiskaj? aprit? (23). Muitas par?ds t?d?j?di rodas iz?emšanas no muitas uzraudz?bas d?? saska?? ar Muitas kodeksa 203. pantu.

40. Iz?emšana, kas nav defin?ta likumdošan?, ir plašs j?dziens. Tiesa t?d?j?di apstiprin?ja t? piem?rojam?bu ar? citos gad?jumos, k?, piem?ram, neat?auta izvešana no noliktavas, nepareizas inform?cijas nor?d?šana deklar?cij? vai ar? saist?b? ar ?r?jo tranz?tu tas, ka preces visp?r nav tikušas uzr?d?tas galam?r?a muitas biroj? (24).

41. Ir j?nor?da, ka Tiesai, ja nek??dos, nav bijis j?izskata gad?jums, kur? saist?b? ar ?r?j? tranz?ta proced?ru termi?a uzr?d?šanai galam?r?a muitas iest?d? p?rsniegšana – ja vien š?da uzr?d?šana vismaz ir notikusi – b?tu pati par sevi izrais?jusi Muitas kodeksa 203. panta piem?rošanu.

42. K? jau to atg?din?ju, iz?emšanas j?dziens saska?? ar Tiesas judikat?ru (25) tiek lietots ?oti plaši. T?d?j?di gad?jum?, kad pre?u, kuras nodotas ?r?j? tranz?ta proced?r?, atrašan?s vieta t? ar? paliek nezin?ma vair?k nek? divas ned??as, piek?uves neiesp?jam?ba nav vien?gi "t?l?t?ja".

43. Tom?r, manupr?t, saska?? ar Tiesas judikat?ru Muitas kodeksa 203. panta piem?rošanu pamato prezum?t? import?to pre?u integr?cija Savien?bas ekonomiskaj? aprit?, it ?paši pre?u zuduma z?dz?bas d?? vai muitas ties?bu materi?lo ties?bu normu neiev?rošanas d??, kas izraisa integr?cijas risku. T?tad runa ir par cit?d?kiem gad?jumiem nek? tie, kas tieši paredz?ti Muitas kodeksa 204. pant? un ?stenošanas regulas 859. pant?.

44. Turkl?t ?r?j? tranz?ta proced?ra nepieprasa, lai muitas dienestiem un galvenajam atbild?gajam b?tu zin?ma preces prec?za atrašan?s vieta transport?šanas laik?. Tas netieši izriet no ?stenošanas regulas 356. panta 3. punkta formul?juma. Tiek pras?ts, lai preces noteiktaj? datum? b?tu uzr?d?tas galam?r?a muitas biroj? un lai aizz?mogojumi b?tu neskarti. Turkl?t galvenajam atbild?gajam vai p?rvad?t?jam attiec?gaj? gad?jum? ir j?sp?j sazin?ties ar personu, kura ir atbild?ga par p?rvad?jumu, k?, piem?ram, kravas maš?nas šoferis. Tiesas judikat?ra saist?b? ar iz?emšanu no muitas uzraudz?bas t?tad nevar tikt interpret?ta t?d? noz?m?, kas nav sader?ga ar ?r?j? tranz?ta praktisko realit?ti.

45. T?d?j?di attiec?b? uz gad?jumu, kad preces nov?loti uzr?d?tas sa??m?ja biroj?, š?iet, ka ir paredz?ts, ka j?piem?ro Muitas kodeksa 204. panta 1. punkta a) apakšpunkts. Faktiski nov?lota uzr?d?šana ir uzskat?ma par "viena no pien?kumiem, kurš izriet no muitas proced?ras, kur?

preces tikušas nodotas [..], izmantošanas attiecībā uz precēm, kuras apliekamas ar ievēdmuitas nodokli, neizpildes” piemēru, kas ir uzskatāma par vienu no minēto panta piemērošanas gadījumiem. Šo nostāju apstiprina tas, ka novēlota uzdrošināšana ir viens no stenošanas regulas 859. panta tieši paredzētajiem iemesliem. Saskaņā ar šo padojo pantu šāda novēlota uzdrošināšana var tikt attaisnota ar nosacījumu, ka tiek ievēroti tajā paredzētie stingrie nosacījumi.

46. Šajā ziņā ir jānorāda, ka, tādēļ termiņa pārsniegšana ir tieši paredzēta stenošanas regulas 859. pantā, kura ir piemērojama vienīgi Muitas kodeksa 204. panta noteiktajos gadījumos, šā tiesību norma, kuru ir paredzējis likumdevējs, būtu neiedarbojama, ja uzdrošināšanas termiņa pārsniegšanai vajadzētu attiekties uz Muitas kodeksa 203. panta paredzēto izņemšanu. Tādējādi šajā lietā muitas pārda rašanās ir jāanalizē saskaņā ar Muitas kodeksa 204. pantu.

47. Līdz ar to ierosinu Tiesai uz pirmo jautājuma a) daļu atbildēt, ka Muitas kodeksa 203. un 204. pants, lasot to kopsakarā ar stenošanas regulas 859. pantu un it īpaši tā 2. punkta c) apakšpunktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka vienīgi tranzīta termiņa, kas noteikts saskaņā ar stenošanas regulas 356. panta 1. punktu, pārsniegšana rada nevis muitas pārdu par izņemšanu no muitas uzraudzības saskaņā ar Muitas kodeksa 203. pantu, bet muitas pārdu, pamatojoties uz Muitas kodeksa 204. pantu.

B – *Pienākums sniegt informāciju saistībā ar termiņa pārsniegšanu*

48. Ar pirmo prejudiciālo jautājuma otro daļu iesniedzētāja vēlas noskaidrot, vai, lai varētu secināt, ka termiņa pārsniegšana rada muitas pārdu saskaņā ar Muitas kodeksa 204. pantu, ir nepieciešams, lai ieinteresētās personas sniegtu ziņas par termiņa pārsniegšanas iemesliem vai par preču atrašanās vietu strīdīgajā laikposmā.

49. Komisija precizē, ka stenošanas regulas 356. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka personai, kura uzroda preces galamērķa muitas iestādē pēc nosūtītāja muitas iestādes noteiktā termiņa beigām, ir pienācīgi jāpamato apstākļi, kuri izraisījuši termiņa neievērošanu, tādējādi, lai pārliecinātu galamērķa muitas iestādi.

50. Ir skaidrs, ka tam, kas atsaucas uz stenošanas regulas 356. panta 3. punkta piemērošanu, ir pienācīgi jāpamato visu to piemērošanas nosacījumu [izpilde]. Pretējā gadījumā muitas dienestiem nebūtu nekādas juridiskas intereses tikt informētiem par konkrētajām preču kustībām, bet tie varētu konstatēt muitas pārda rašanos, piemērojot kodeksa 204. pantu, un noteikt muitas nodokļu summu, kas galvenajam atbildīgajam ir jāmaksā.

51. Tādējādi ierosinu Tiesai uz pirmo jautājuma b) daļu atbildēt, ka, lai varētu atsaukties uz stenošanas regulas 356. panta 3. punktu minēto izņēmumu, ieinteresētajām personām muitas dienestiem ir jāsniedz visa informācija, lai pierādītu visu prasīto nosacījumu izpildi.

C – *Saikne starp muitas pārdu, kas radies, pamatojoties uz Muitas kodeksa 204. pantu, un PVN*

1) Ievada apsvērumi

52. Ar otro prejudiciālo jautājumu iesniedzētāja būtu vēlas noskaidrot, vai PVN par preču importu ir maksājams, ja muitas pārds ir radies vienīgi saskaņā ar Muitas kodeksa 204. pantu. Apslēptais ekonomiskais izaicinājums ir saistīts ar to, ka PVN likme pietiekami bieži ir ievērojami augstāka par piemērojamo muitas nodokļu likmi.

53. Savos secinājumos lietā, kurā pasludināts spriedums *Eurogate Distribution*, šūmā skatu jautājumu par saikni starp muitas nodokļiem un aplikšanu ar PVN (26). Proti, ir jānorāda, ka saistībā ar Muitas kodeksa 204. pantu ir pavisam iespējams, ka muitas pārds rodas, pat ja

konkrētās preces ir izvestas no Savienības vai ja tās nekad nav nonākušas Savienības ekonomiskajā apritē (27).

54. Šajā lietā Nīderlandes valdība uzskata, ka, ja Tiesa secinātu, ka, rodoties muitas parādam saskaņā ar Muitas kodeksa 204. pantu, PVN būtu jāmaksā, jo tā uzskata, ka Muitas kodeksa 204. pantā paredzētais "imports", kurš rada muitas parādu, ir tas pats, kas Sestās direktīvas 7. panta 2. punktā paredzētais "preču imports". Brēdis, kad preces tiek izņemtas no muitas procedūras, sakrīt ar muitas parāda rašanos (28). Līdzīgi arī Grieķijas valdība uzskata, ka muitas parāds un PVN ir saistīti (29).

55. Savukārt Komisija apgalvo, ka, ja pamatlietā ievēšanas pārstādei deklarācijas attiecībā uz konkrēto motoru padaršana par spēkā neesošu ir izraisījusi preču izņemšanu no pagaidu uzglabāšanas procedūras, PVN ir jāmaksā, jo motors vairs nav pakauts kādai no Sestās direktīvas 16. pantā paredzētajām procedūrām. Kamēr preces paliek šajā procedūrā un neatkarīgi no muitas parāda rašanās saskaņā ar Muitas kodeksa 204. panta 1. punkta a) apakšpunktu, PVN nav uzliedzams. Komisijas ieskatā nav automātiski uzliedzams PVN par importu, ja muitas parāds rodas vienīgi, pamatojoties uz Muitas kodeksa 204. pantu.

2) Saikne starp muitas parādu un PVN

56. Vispirms ir jāanalizē saikne starp muitas parādu un PVN saistībā ar Sestās direktīvas tiesību normām.

57. Vispirms vālos norādīt, ka tas, ka muitas parāds, kas radies saskaņā ar Muitas kodeksa 204. pantu, ir uzskatāms par "ievedmuitas" parādu, pretēji tam, ko apgalvo Nīderlandes valdība, neizraisa PVN piemērojamību importam saskaņā ar Sesto direktīvu. Proti, Muitas kodekss ir paredzēti divi muitas parādu veidi, proti, ievadmuitas un izvedmuitas parādi (30). Manā ieskatā šim pilnībā terminoloģiskam aspektam nav nekādas ietekmes uz tiesisko vārtējumu par saikni, kas var pastāvēt starp Muitas kodeksa 204. pantu un Sestās direktīvas 7. un 10. pantu.

58. Direktīvas 77/388 sēkotnējā, proti, 1977. gada redakcijā, 10. panta 3. punkta otrā daļa ir formulēta šādi (izcēlums mans):

"Ja par importētajām precēm ir jāmaksā muitas nodokļi, lauksaimniecības nodokļi vai līdzvārtīgās nozāmes maksājumi, kas pieņemti saskaņā ar kopējo politiku, dalībvalstīs var saistīt darbību, par kuru jāmaksā nodoklis, un dienu, kad nodoklis kļūst iekasājams, ar šiem Kopienas nodokļiem noteikto darbību un dienu."

59. Savukārt redakcijā, kas izriet no Direktīvas 91/680/EEK (31) un kas ir piemērojama šajā lietā, Direktīvas 77/388 10. panta 3. punkta trešajā daļā ir noteikts (izcēlums mans) (32):

"Tomēr, ja uz ievestām precēm attiecas muitas nodokļi, lauksaimniecības nodokļi vai līdzīgās iedarbības maksājumi, kas noteikti atbilstīgi kopējai politikai, tad darbība, par kuru jāmaksā nodokļi, notiek un nodokļus var sēkt iekasēt, ja ir jāmaksā šie Kopienas nodokļi un tos var sēkt iekasēt."

60. Tātad, manuprāt, dalībvalstīm dotā iespēja Sestās direktīvas sēkotnējā redakcijā tika aizstāta ar obligātu tiesību normu Direktīvā 91/680, pat ja sagatavošanas darbi šajā ziņā nesniedz nekādus skaidrojumus. Tā ir būtiska nošķiršana, kura jāpatur prātā, analizējot ar to saistīto judikatūru (33). Proti, judikatūra, kurā interpretēta sēkotnējā redakcija, vairs nešķiet pāriesama attiecībā uz situācijām, kuras reglamentē no šajā lietā piemērojamās (34) Direktīvas 91/680 izrietošie grozījumi.

3) Konkrētā lieta

61. Šajā tiesvedībā ir jāņem vērā Tiesas spriedumu lietā *Profitube* (35) ierosinātā analīze.
62. Vispirms ir jāatgādina, ka saskaņā ar Sestās direktivas 2. pantu PVN ir jāmaksā par prešu ieviešanu, kā arī par prešu piegādi un pakalpojumu sniegšanu, ko par atlīdzību attiecīgās valsts teritorijā veicis nodokļu maksātājs, kas kā tirdzniecības.
63. Vispirms ir jāpārbauda, vai tirdzniecības apstākļos kā pamatlīdz apliekotie preces ir tikušas importētas Sestās direktivas 2. panta 2. punkta izpratnē.
64. Saskaņā ar Sestās direktivas 7. panta 1. punkta a) apakšpunktu "prešu imports" nozīmē tirdzniecības prešu ieviešanu Kopienā, kas neatbilst EKL 23. un 24. pantā (36) paredzētajiem nosacījumiem. Sestās direktivas 7. panta 3. punkts ir precīzāts, ka, ja, ievēdot Kopienā, preces tiek nodotas kādā no šīs pašas direktivas 16. panta 1. punkta B daļas a), b), c) un d) apakšpunktā minētajām procedūrām, šādu prešu importa vieta ir daļēji bāvēsts, kuras teritorijā uz tām beidz attiekties šīs procedūras.
65. Šajā lietā konkrētās preces no trešās valsts tika nodotas kādas daļēji bāvēsts ārējā tranzīta procedūrā, vēlāk ieviešanas pārstrādei procedūrā neuzlikšanas sistēmas veidā, pirms tās tika galīgi izvestas.
66. Tirdzniecības preces kopā to ieviešanas Kopienā vispirms tika novietotas ārējā tranzīta procedūrā, vēlāk ieviešanas pārstrādei procedūrā, kas attiecīgi reglamentētas Sestās direktivas 7. panta 3. punkta pirmajā daļā un 16. panta 1. punkta B daļas c) apakšpunktā. Ciktāl konkrētās preces atkalizvešanas dienā vēl nebija izņemtas no šīm procedūrām, pat ja tās faktiski tika ievestas Savienības teritorijā, tās nevar uzskatīt par tirdzniecības, kas ir "importa" Sestās direktivas (37) 2. panta 2. punkta izpratnē priekšmets. Tāpat viena no pienākumiem, kuru rada ārējā tranzīta procedūras piemērošana, neizpilde nav uzskatāma par "importu" šīs tiesību normas izpratnē, lai gan šāda neievērošana var radīt muitas pārdo saskaņā ar Muitas kodeksa 204. pantu.
67. Šajā ziņā tas, ka mainījās šīm precēm piemērojamā muitas procedūra, nevar tām piešķirt importēto prešu statusu, jo abas attiecīgās muitas procedūras ir paredzētas Sestās direktivas (38) 7. panta 3. punktā.
68. Līdz ar to, ņemot vērā konkrēto prešu nodošanu neuzlikšanas muitas procedūras un tirdzniecības importa neesamību pamatlietas apstākļu norises laikā, minētās preces nebija pakāutas PVN saskaņā ar Sestās direktivas 2. panta 2. punktu.
69. Šī interpretācija atbilst Tiesas agrākajai judikatūrai attiecībā uz importu un secīgu PVN rašanos.
70. Es vēl atgādināt, ka PVN nebija jāmaksā lietā *Dansk Transport og Logistik* (39). Šajā lietā runa bija par cigarešu importu Savienības muitas teritorijā, bet iestādes šīs cigaretes nekavējoties aizturēja un vēlāk tās iznīcināja. Cigaretēs tādā nebija iekāvušas Savienības ekonomiskajā apritē un nebija noticis imports Sestās direktivas izpratnē.
71. PVN nebija jāmaksā arī lietā *British American Tobacco un Newman Shipping* (40). Ir jāuzsver, ka šī lieta attiecas uz jau akcīzes prešu noliktavā novietotām precēm. Tirdzniecības minētajā lietā uzdotais jautājums attiecas nevis uz Sestās direktivas 2. panta 2. punktu, kura priekšmets ir definēta šajā lietā aplūkoto importa jēdzienā, bet uz šā panta 1. punktu, kas attiecas uz piegādi par atlīdzību.

72. Cits risinājums bija noteikts liet *Harry Winston* (41), proti, kur runa bija par importu, pēc kura no akcīzes preču noliktavas preces tika nozagtas. Šaj liet preces, kuras bija novietotas akcīzes preču noliktavā, tika izņemtas no šīs procedūras zādzības rezultātā. Šāda izņemšana no akcīzes preču noliktavas ir uzskatāma par PVN parādu izraisīšu faktoru, jo tika prezumēta to laišana Savienības ekonomiskajā apritē.

73. Es nobeigumu pieskaršos pamatliet aplūkotajam Nīderlandes tiesiskajam regulējumam. Vēlos norādīt, ka saskaņā ar 1968. gada 28. jūnija Likuma par apgrozījuma nodokli, redakcijā, kas piemērojama pamatlītai, 18. panta 1. punktu ar "preču importu" saprot ne vien atsevišķu preču ieviešanu Nīderlandē no kādas trešās valsts (skat. a) un b) punktu), bet arī "muitas procedūras izbeigšanu Nīderlandē vai preču izņemšanu no muitas procedūras Nīderlandē" (skat. c) punktu). Likumdevējs tātad ir tieši papildinājis PVN izraisīšo notikumu sarakstu ar c) punktā paredzēto gadījumu. Šā izvēle, kura bija iespējama saskaņā ar Sesto direktīvu tās saskaņotajā redakcijā un kura bija obligāti piemērojama pēc grozījumu, kuri ieviesti ar Direktīvu 91/680, stāšanās spēkā, manuprāt, ir saderīga ar pašreizējā Savienības tiesību aktu prasībām, kādas tās interpretējusi Tiesa.

74. Tādējādi ierosinu Tiesu uz otro jautājumu atbildēt, ka Sesto direktīva, it īpaši tās 7. panta 3. punkta pirmā daļa, ir jāinterpretē tādējādi, ka PVN par importu nav jāmaksā, ja preces nav izņemtas no muitas procedūras, pat ja, pamatojoties uz Muitas kodeksa 204. pantu, ir radies muitas parāds, jo nav izpildīts viens no pienākumiem, kuru rada muitas procedūras, kur novietotas preces, izmantošana.

V – Secinājumi

75. Ēmot vērā iepriekš minētos apsvērumus, ierosinu Tiesai uz *Hoge Raad der Nederlanden* uzdotajiem prejudiciālajiem jautājumiem atbildēt šādi:

1) Padomes 1992. gada 12. oktobra Regulas (EEK) Nr. 2913/92 par Kopienas Muitas kodeksa izveidi, kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 13. aprīļa Regulu (EK) Nr. 648/2005, 203. un 204. pants, lasot to kopsakarā ar Komisijas 1993. gada 2. jūlija Regulas (EEK) Nr. 2454/93, ar ko nosaka īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EEK) Nr. 2913/92, kurā grozījumi izdarīti ar Komisijas 2003. gada 18. decembra Regulu (EK) Nr. 2286/2003, 859. panta 2. punkta c) apakšpunktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka vienīgi tranzīta termiņa, kas noteikts atbilstoši minētās Regulas Nr. 2454/93 356. panta 1. punktam, pārsniegšana rada nevis muitas parādu par izņemšanu no muitas uzraudzības saskaņā ar Regulas Nr. 2913/92 203. pantu, bet muitas parādu, pamatojoties uz šīs pašas regulas 204. pantu. Lai varētu atsaukties uz Regulas Nr. 2454/93 356. panta 3. punktu paredzēto izņēmumu, ieinteresētajām personām muitas dienestiem ir jāiesniedz visa informācija, kas pierāda, ka ir izpildīti visi prasītie nosacījumi;

2) Padomes 1977. gada 17. maija Sesto direktīva 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem – Kopēja pievienotās vērtības nodokļa sistēma: vienota aprēķinu bāze, kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 2004. gada 26. aprīļa Direktīvu 2004/66/EK, it īpaši tās 7. panta 3. punkta pirmā daļa, ir jāinterpretē tādējādi, ka pievienotās vērtības nodoklis par importu nav jāmaksā, ja preces netiek izņemtas no muitas procedūras, kur tās tikušas nodotas, pat ja muitas parāds ir radies, pamatojoties uz Regulas Nr. 2913/92, kurā grozījumi izdarīti ar Regulu Nr. 648/2005, 204. pantu, jo nav izpildīta viena no prasībām, ko rada šīs muitas procedūras izmantošana.

2 – Padomes 1992. gada 12. oktobra Regula par Kopienas Muitas kodeksa izveidi (OV L 302, 1. lpp.), kur? groz?jumi izdar?ti ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2005. gada 13. apr??a Regulu (EK) Nr. 648/2005 (OV L 117, 13. lpp.; turpm?k tekst? – “Muitas kodekss”). Muitas kodekss tika atcelts ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2008. gada 23. apr??a Regulu (EK) Nr. 450/2008, ar ko izveido Kopienas Muitas kodeksu (Moderniz?tais muitas kodekss) (OV L 145, I. lpp.), kura atsevi??as ties?bu normas ir st?ju??s sp??k? 2008. gada 24. j?nij?, savuk?rt p??rj??s – 2013. gada 24. j?nij?. ?emot v??r? pamatlietas faktu ra??an?s laiku, to joproj??m reglament? Muitas kodeksa normas.

3 – Komisijas 1993. gada 2. j?lija Regulas (EEK) Nr. 2454/93, ar ko nosaka ?steno??anas noteikumus Regulai Nr. 2913/92 (OV L 253, 1. lpp.) un kur? groz?jumi izdar?ti ar Komisijas 2003. gada 18. decembra Regulu (EK) Nr. 2286/2003 (OV L 343, 1. lpp.; turpm?k tekst? – “?steno??anas regula”).

4 – Pamatliet? konkr?t? prece ir d??ze?motors, kas ievests Savien??b? un p??c tam p??c vair?kiem m?ne??iem izvests, ieb?v?jot to ku??.

5 – Padomes 1977. gada 17. maija Direkt?va par to, k? saska??ojami dal??bvalstu ties?bu akti par apgroz?juma nodok??iem – Kop??ja pievienot?s v??rt?bas nodok??u sist?ma: vienota apr??inu b??ze (OV L 145, 1. lpp.), kur? groz?jumi izdar?ti ar Padomes 2004. gada 26. apr??a Direkt?vu 2004/66/EK (OV L 168, 35. lpp.; turpm?k tekst? – “Sest? direkt?va”). Min?t? direkt?va tika atcelta ar Padomes 2006. gada 28. novembra Direkt?vu 2006/122/EK par kop??jo pievienot?s v??rt?bas nodok??a sist?mu (OV L 347, 1. lpp.). Tom??r, ?emot v??r? pamatlietas faktu norises laiku, tos reglament? Sest? direkt?va.

6 – EEK l?guma 9. un 10. pants, kuri v??l?k k??uva par EKL 23. un 24. pantu un LESD 28. un 29. pantu.

7 – *Staatsblad* 1968, Nr.?329.

8 – Iesniedz??jtiesas ieskat? X ir atz??tais nos??t??t??js ?steno??anas regulas 398. panta izpratn?, kas vi??am ??va veikt elektronisko deklar?ciju.

9 – Saska?? ar iesniedz??jtiesas nol??mumu D nav atz??t? sa??m??ja statuss ?steno??anas regulas 406. panta 1. punkta izpratn?. No min?t? izriet, ka saska?? ar ??o pa??u ties?bu normu D nav atbr?vots no pien??kuma galam??r?a muitas iest??d? uzr??d??t preces un tranz??ta deklar?cijas paraugus Nr. 4 un Nr. 5.

10 – Ir j?preciz?, ka X skat?jum? uz??mums Z ir sa??mis motoru un to ir ieb?v??jis ku??, kas atbilst lietas dal??bnieku sasniedzamajam m??r??im. 2006. gada 19. janv??r? X aizpild??ja atkalizve??anas deklar?ciju un ar motoru apr??kotais ku??is izbrauca no Savien??bas caur Antverpeni (Be????ija).

11 – Par saikni starp Muitas kodeksa 203. un 204. pantu skat. ?ener?ladvok??tes J. Kokotes [J. Kokott] secin?jumu 75. un 76. punktu liet?, kur? pie??emts 2005. gada 3. marta spriedums liet? C?195/03 *Papismedov u.c.* (Kr?jums, l?1667. lpp.).

12 – 2012. gada 6. septembra spriedums liet? C?262/10, 43. punkts.

13 – ??aj? zi?? skat. spriedumu liet? *Döhler Neuenkirchen* (min??ts iepriek??, 40. punkts).

14 – Izc??lums mans.

15 – Galvenais atbildīgais bieži ir aģents nosūtītājs vai muitas aģents, kas ir par procedūras pareizu piemērošanu un par visu piemērojamo nodokļu maksāšanu atbildīgā persona pēc saistības ar šo tranzītu izdarītā pārkāpuma vai pretprettiesiskās rīcības izdarīšanas.

16 – Atbilstoši šai rokasgrāmatai tīk uzskaitītie dokumenti ir jāiesniedz kā pierādījumi, lai apstiprinātu no īstenošanas regulas 356. panta 3. punkta izrietošos apstākļus, proti, iesniegumi policijai (negadījuma, zādzības utt. gadījumā), īrstniecības iestādes izdota izziņa (īrstāšanās gadījumā utt.), autoservisa apliecinājums (transportlīdzekļa remonta gadījumā) un ikviens pierādījums par kavējumu streika vai jebkura cita neparedzēta apstākļa dēļ. Skat. minētās rokasgrāmatas 2010. gada konsolidētās versijas IV daļas 4. nodaļas 5. punktu ar nosaukumu “Uzrādīšana pēc termiņa beigām” (ar dokumentu var iepazīties internetā šādā adresē: http://ec.europa.eu/taxation_customs/customs/procedural_aspects/transit/index_fr.htm).

17 – Turklāt saskaņā ar Tranzīta rokasgrāmatu, “ja preču transportēšanas laikā noticis negadījums, pārvadātājam par to nekavējoties jāinformē vistuvākais kompetentais muitas birojs” (skat. IV daļas 3. nodaļas 3.1. punktu ar nosaukumu “Formlīdzs prasības saistībā ar transportēšanas laikā notikušiem negadījumiem”).

18 – Skat. šo secinājumu 11. zemesvētras piezīmi. Vēlos norādīt, ka Regulā Nr. 450/2008 nošķīršana starp Muitas kodeksa 203. un 204. pantu, šī iet, ir atcelta vienkāršošanas dēļ, jo attiecīgās tiesību normas no tās brīža ietvertas vienā pantā, proti, minētās regulas 46. pantā. Turklāt Muitas kodeksa 203. un 204. pantā ietverto jēdzienu “īzēmšana”, “neizpilde” vai “neievērošana” vietā šajā jaunajā 46. pantā ir norāde vienīgi uz “neievērošanu”.

19 – Skat. 2013. gada 11. jūlija spriedumu lietā C-273/12 *Harry Winston*, 27. punkts.

20 – Skat. 2004. gada 12. februāra spriedumu lietā C-337/01 *Hamann International (Recueil, I-1791. lpp., 30. punkts)* un spriedumu lietā *Harry Winston* (mināts iepriekš, 28. punkts).

21 – Skat. 2002. gada 11. jūlija spriedumu lietā C-371/99 *Liberexim (Recueil, I-6227. lpp., 55. punkts un tajā minētā judikatūra)*; 2004. gada 29. aprīļa spriedumu lietā C-222/01 *British American Tobacco (Recueil, I-4683. lpp., 47. punkts un tajā minētā judikatūra)*; 2005. gada 20. janvāra spriedumu lietā C-300/03 *Honeywell Aerospace* (Krājums, I-689. lpp., 19. punkts), kā arī spriedumu lietā *Harry Winston* (mināts iepriekš, 29. punkts).

22 – Attiecībā uz Muitas kodeksa 203. pantu un preču zuduma gadījumiem (tostarp zādzību) skat. 2001. gada 1. februāra spriedumu lietā C-66/99 *D. Wandel (Recueil, I-873. lpp., 46.–48. un 50. punkts)*; spriedumu lietā *Honeywell Aerospace* (mināts iepriekš, 12. un 18.–20. punkts); 2005. gada 15. septembra spriedumu lietā C-140/04 *United Antwerp Maritime Agencies un Seaport Terminals* (Krājums, I-8245. lpp., 15. punkts), kā arī spriedumu lietā *Harry Winston* (mināts iepriekš, 14. un 30. punkts).

23 – Skat. 1983. gada 5. oktobra spriedumu apvienotajās lietās 186/82 un 187/82 *Esercizio Magazzini Generali un Mellina Agosta (Recueil, 2951. lpp.)*; spriedumu lietā *United Antwerp Maritime Agencies un Seaport Terminals* (mināts iepriekš, 31. punkts), kā arī spriedumu lietā *Harry Winston* (mināts iepriekš, 31. punkts).

24 – Skat. šo secinājumu 22. zemesvētras piezīmi minēto judikatūru.

25 – Skat. šo secinājumu 21. zemesvētras piezīmi minēto judikatūru.

26 – Skat. manu secinājumu 45. punktu liet?, kur? pasludināts 2012. gada 6. septembra spriedums C?28/11

27 – Turpat (48. punkts).

28 – Šaj? ziņā Nīderlandes valdība atsaucas uz iepriekš minēt? sprieduma liet? *Liberexim* 44. punktu.

29 – ?ehijas Republikas valdība nepauda nostāju par šo jautājumu.

30 – Skat. Muitas kodeksa 4. panta 10. un 11. punktu.

31 – Padomes 1991. gada 16. decembra Direktīva 91/680/EEK, kas papildina pievienotās vārtības nodokļu kopējo sistēmu un groza Direktīvu 77/388/EEK nolūk? atcelt fiskālās robežas (OV L 376, 1. lpp.).

32 – Ir jānorāda, ka Sestās direktīvas 10. panta 3. punkta treš? daļa ar atsevišķām nelielām lingvistiskām izmaiņām tikusi pārņemta Direktīvas 2006/112 71. panta 1. punkta otrajā daļā.

33 – Attiecībā uz saikni starp muitas nodokļiem un PVN Sestās direktīvas s?kotnēj? redakcij? skat. ?enerālvokāta F. Dž. Džeikobsa [*F. G. Jacobs*] secinājumu 18. un 29. punktu liet?, kur? pieņemts 1990. gada 6. decembra spriedums liet? C?343/89 *Witzemann* (*Recueil*, I?4477. lpp.).

34 – Šaj? ziņā norādu, ka iepriekš minēt? sprieduma liet? *Harry Winston* 41. punkt? ir minēts, ka Sestaj? direktīv? ir “atļauts” dalībvalstīm saistīt darbību, par kuru jāmaks? PVN nodoklis, un dienu, kad šis nodoklis kļūst iekasājams, ar muitas nodokļiem noteikto darbību un dienu. Sestās direktīvas s?kotnēj? redakcij? patiešām bija atļauta š? saikne, bet kopš Direktīv? 91/680 veiktajiem grozījumiem, manuprāt, būtu pareizāk lietot vārdu savienojumu “uzliek pienākumu”.

35 – 2012. gada 8. novembra spriedums liet? C?165/11, 40. un nākamie punkti.

36 – No EKL 24. panta (tagad – LESD 29. pants) izriet, ka “ražojumus, kas ievesti no trešām valstīm, uzskata par esošiem brīv? apgrozībā dalībvalst?, ja attiecībā uz šādiem ražojumiem ir ievērotas visas vajadzīgās importa formalitātes un dalībvalst? ir iekasāti visi vajadzīgie muitas nodokļi vai maksājumi ar l?dzvērīgu iedarbību un ja par šiem ražojumiem šādi nodokļi vai maksājumi nav pilnīgi vai daļēji atmaksāti”.

37 – Šaj? ziņā skat. 2006. gada 9. februāra spriedumu liet? C?305/03 Komisija/Apvienotā Karaliste (Krājums, I?1213. lpp., 41. punkts) un spriedumu liet? *Profitube* (minēts iepriekš, 46. punkts).

38 – Šaj? ziņā skat. spriedumu liet? *Profitube* (minēts iepriekš, 47. punkts).

39 – 2010. gada 29. aprīlā spriedums liet? C?230/08 (Krājums, I?3799. lpp.).

40 – 2005. gada 14. jūlija spriedums liet? C?435/03 (Krājums, I?7077. lpp.).

41 – Minēts iepriekš.